

PROGRAMA DE NIVELL

B2

MECRL

DE LES UNIVERSITATS VALENCIANES

cieaCOVA

Comissió Interuniversitària
d'Estandardització d'Accreditacions
de Coneixements de València

ÍNDEX

1. ESTRUCTURA DE LA PROVA	03
2. PROGRAMA	
2.1. OBJECTIU GENERAL	04
2.2. OBJECTIUS ESPECÍFICS	04
2.3. CONTINGUTS LINGÜÍSTICOTEXTUALS	05

Àrea	Exercicis	Percentatge	Superació*
1. Comprensió oral	Activitats de comprensió oral de tipologia diversa (vertader/fals, elecció múltiple, relacionar...).	15%	50%
2. Comprensió escrita	Activitats de comprensió escrita de tipologia diversa (vertader/fals, elecció múltiple, relacionar...).	15%	50%
3. Expressió escrita	Redacció d'un text que continga un mínim de 200 paraules.	20%	50%
4. Coneixements gramaticals i lèxics	Activitats d'emplenar buits sobre continguts de morfosintaxi, amb respostes obertes o d'elecció múltiple. Activitats d'emplenar buits sobre continguts de lèxic, amb respostes obertes o d'elecció múltiple.	20%	50%
5. Expressió i interacció orals	Primera part: Expressar l'opinió a partir d'un text que s'ha llegit prèviament. Segona part: Participar per parelles en una situació d'interacció oral.	30%	50%
		100%	60%

*Superació de la prova: 60% del total. L'àrea 5 s'ha d'aprovar amb un mínim del 50%; de les altres quatre àrees, una es pot aprovar amb un mínim del 40% i la resta s'ha de superar amb un mínim del 50%.

La durada de les àrees 1, 2, 3 i 4 serà de dues hores i mitja.

L'avaluació de l'àrea 5 es farà un altre dia i tindrà una durada de 10 minuts de preparació, 3-4 minuts per a la primera part i 4-5 minuts per a la segona.

OBJECTIU GENERAL

Comprendre les idees principals de textos complexos sobre temes tant concrets com abstractes. Expressar-se amb un grau de fluïdesa i d'espontaneïtat que faça possible la interacció habitual amb parlants nadius sense que comporte tensió per a cap dels interlocutors. Produir textos clars i detallats sobre una àmplia gamma de temes i expressar un punt de vista sobre una qüestió, exposant els avantatges i els inconvenients de diverses opcions.

OBJECTIUS ESPECÍFICS

Competència discursiva

Desenvolupar estratègies per organitzar, estructurar i ordenar el discurs oral i els textos escrits de tipus descriptiu, narratiu, explicatiu, argumentatiu, instructiu i conversacional.

Assolir un grau de competència suficient en la producció de textos orals i escrits, propis de situacions comunicatives acadèmiques i no acadèmiques que impliquen l'ús dels diversos graus de formalitat del llenguatge.

Expressió oral

Fer descripcions clares i detallades sobre una àmplia gamma de temes relatius als centres d'interès de l'aprenent. Explicar el punt de vista propi sobre un tema i exposar els avantatges i els inconvenients de diferents opcions.

Expressió escrita

Escriure textos clars i detallats sobre una àmplia gamma de temes relatius als interessos de l'aprenent. Escriure un assaig o informe i transmetre una informació o donar raons a favor o en contra d'una opinió determinada. Escriure cartes que remarquen la importància d'alguns fets o algunes experiències.

Comprensió oral

Comprendre conferències i discursos llargs i, fins i tot, seguir una argumentació complexa si el tema és relativament familiar. Comprendre la majoria de les notícies de televisió i els programes d'actualitat. Comprendre la majoria de les pel·lícules en registre estàndard.

Comprensió escrita

Llegir articles i informes sobre problemes contemporanis en què els autors adopten una posició o un determinat punt de vista. Comprendre prosa literària contemporània.

Interacció oral

Comunicar-se amb una certa espontaneïtat i fluïdesa, cosa que fa possible la interacció amb parlants nadius. Participar activament en una conversa en contextos familiars, presentant i defensant les opinions pròpies.

Interacció escrita

Expressar informacions i punts de vista per escrit de manera eficaç, i adaptar-se als punts de vista dels altres. Escriure cartes que transmeten diferents graus d'emoció, subratllar el que considera important d'esdeveniments o experiències i fer comentaris sobre les notícies i els punts de vista del destinatari.

Competència lingüística

Expressar-se clarament i sense donar la impressió d'haver de limitar el que vol dir. Tenir un repertori lingüístic suficient per poder fer descripcions clares, expressar un punt de vista i desenvolupar una argumentació (a favor o en contra). Utilitzar algunes frases complexes per fer-ho i no haver de buscar les paraules d'una manera evident.

CONTINGUTS LINGÜÍSTICOTEXTUALS

Components textuais

Gèneres i propietats textuais

Adequació

El text com a unitat comunicativa. Les relacions entre l'emissor i el receptor, i entre text i context.

Variació lingüística bàsica. Registre formal o informal adequat a la situació i a les persones implicades. Adequació al context mitjançant la tria de recursos lingüístics, lèxics i de registre.

Coherència

Estructura de les seqüències textuais descriptives, narratives, explicatives, argumentatives (a favor o en contra), instructives i conversacionals.

Progrés de la informació: la progressió temàtica.

Regles bàsiques de síntesi i d'ampliació d'informació.

Cohesió

Connectors que indiquen clarament les relacions entre idees. Nombre variat de mecanismes de cohesió per enllaçar enunciats i crear un discurs clar i coherent.

Sinònims, sinònims contextuais, hiperònims, reformulacions, elements anafòrics.

Correlació i ús adequat de temps verbals.

Components gramaticals

Fonètica i ortografia

Vocalisme. Mots de vocabulari bàsic amb vocals àtones de dificultat relativa: *enyorança, assemblea, vernís, ambaixador, muntanya, poguera, títol, suportar, etc.*

Pronúncia de les e/o obertes i tancades. Excepcions.

Síl·laba. Diftongs i triftongs.

Accent. Accent diacrític. Excepcions de l'accentuació (*Ilémna, pólvora, Dénia...*). Ús de l'accent amb els adverbis acabats en *-ment*.

Dièresi. Dièresi en síl·labes tòniques: estalvi de la dièresi en tots els casos.

Guionet. Guionet en la combinació de pronoms febles i en paraules compostes.

Oclusives. Ortografia i pronúncia de les consonants oclusives a final de paraula, present d'indicatiu acabat en *p/t/c*, terminacions en *-etud/-itud*.

La *b/v*. Ortografia i pronúncia de les consonants *b/v* en els mots d'àmbit general. Imperfet en *-ava* i alternances *u/v, p/b; x, cc*.

Alveolars. Ortografia i pronúncia de les consonants alveolars en els mots d'àmbit general: *s, ts, z, tz, ss, c, ç*. Ortografia i pronúncia de la *s* sonora i sorda en casos d'àmbit general. Mots amb terminacions *-missió, -gressió, -pressió*, compostos i derivats. Fonètica sintàctica que implique *s* sonora en posició inicial, final i intercalada. Ortografia i pronúncia del so [ks] i [gz] amb les lletres *x, cc* (*taxa; examen, exercit; acció*).

Palatals. Ortografia i pronúncia de les consonants palatals en mots d'àmbit general: *g/j, tg/tj, ig; x, -ig, tx, ix*. Grups *-jecc-, -ject-*. Escriptura dels derivats de les paraules acabades en *-tx* i *-ig* (*escabetxar, despatxos, rojor, lletja*).

Nasals. Ortografia i pronúncia de les consonants nasals en els mots d'àmbit general: *m + b/p/m; n* davant *v*. Excepcions.

Laterals. Ortografia i pronúncia de les consonants laterals en els mots d'àmbit general: *l, l·l, tl, ll, tll*. Grups *al·l-, col·l-, il·l-, -el·la, -il·la*.

Ròtiques. Ortografia i pronúncia de les consonants ròtiques en els mots d'àmbit general: *r/rr*.

La *h*. Ortografia i pronúncia de la *h* en els mots d'àmbit general: muda i aspirada.

Signes de puntuació. Coma en enllaços d'oracions simples, enumeracions i vocatiu. Punt i seguit. Dos punts davant d'una enumeració, davant de citacions textuais i exemples. Punt i a part com a marcadors de paràgrafs diferents. Punts suspensius en enumeracions o oracions inacabades. Signes d'interrogació i admiració. Guió en el discurs directe i en l'inici de diàleg. Cometes en les citacions textuais.

Convencions gràfiques. Abreviatures d'ús més freqüent: *Sr./Sra., c/, c., núm., etc.*

Morfologia i sintaxi

Els substantius i els adjectius

Flexió de gènere i nombre del substantiu. Casos especials (*alcalde/alcaldeessa*,

orfe/òrfena...). Canvis de significat segons el gènere (*llum, pols, terra, clau*, etc.). Remarques sobre el gènere de paraules com *afores, senyal, anàlisi*, etc.

Adjectius acabats en *-aç, -iç* i *-oç* (*audaç/audaços/audaces...*). Alternança *-leg/-loga* (*filòleg/filòloga, homòleg/homòloga*).

Concordança del nom amb l'adjectiu (*anàlisi sintàctica, estudiant tenaç...*).

Els determinants i els quantificadors

Ús de l'article i absència d'article (infiniutius substantivats).

Article neutre. Forma i usos més corrents de l'article amb valor neutre.

Sistema binari i ternari dels determinants demostratius.

Usos de les formes àtones dels possessius en tractaments protocol·laris o de cortesia (*ses majestats, sa santedat*).

Numerals: ordinals, partitius (*mig, terç, quart, una cinquena part*).

Abreviatures de numerals ordinals (*1r, 1a, 2n, 3r, 4t, 5è, 5a, 1rs, 5ns, 7es...*) i perifrasis equivalents (*la que fa dotze*).

El numeral cardinal *u/un*.

Ús dels quantitius variables i invariables.

Ús de *quant* i *bastant*.

Ús de les locucions més freqüents que fan funció de quantitiu (*bona cosa de, gens ni mica de, un grapat de, un muntó de, un fum de*).

Ús dels indefinits variables i invariables (*diversos, diferents, qualsevol, tal, tothom, alguna cosa*).

Distinció entre *res, gens* i *cap* (*No vol res. No queda gens de vi. No tinc cap ordinador*).

Els pronoms

Ús de pronoms personals forts (*mi, si, vostè, vostès*). Pronoms forts darrere de preposició (*sense mi, amb tu*).

Morfologia i col·locació de pronoms febles (apostrofació i guionet) en combinacions binàries.

Ús de pronoms febles en funció de CD, de CI, d'atribut i de CC.

Combinacions binàries de pronoms febles (reflexius + CD, reflexius + atribut, CI + CC, CD + CC, CI + CD).

Combinació de pronoms febles en la conjugació dels verbs *anar-se'n, tornar-se'n, eixir-se'n*.

Pronoms interrogatius i exclamatius: *usos de qui, què, com, on, quin/a, quan, quant, per què*.

Pronoms relatius. *Usos de que, què, qual, on, qui*.

Pronoms relatius neutres. *Usos de la qual cosa, cosa que, fet que*. Casos habituals.

Classificació de les oracions subordinades de relatiu: substantives (*Els qui vulguen vindre, que ho diguen. El que diu no té sentit*); adjectives (*L'ordinador que m'he comprat és compacte*); adjectives especificatives i explicatives (*Els alumnes que han llegit el*

llibre han superat la prova. Els alumnes, que han llegit el llibre, han superat la prova);
adverbials (*He anat on m'havies dit*).

Els verbs

Conjugació de verbs irregulars velaritzats més habituals (*córrer* i derivats, acabats en *-ndre*, vocal + *-ure* i *-ldre*, i derivats) i verbs irregulars habituals.

Conjugació de verbs irregulars amb canvis vocàlics (*collir, bullir, tossir...*).

Conjugació de l'imperfet d'indicatiu regular i irregular (*veia, queia, rèieu...*).

Conjugació de l'imperatiu: imperatiu i present de subjuntiu d'alguns verbs. Ordres en negatiu (*no + subjuntiu*).

Verbs irregulars: *anar, fer, escriure, seure, dur, venir, tenir, saber, ser; admetre, permetre*.

Variació de les desinències verbals (*cante = canto = cant*).

Classificació sintàctica de verbs. Verbs copulatius i predicatius.

Classificació morfològica de verbs. Verbs regulars i irregulars, pronominals.

Usos del verb *haver-hi* en diferents temps verbals i en combinacions habituals amb altres pronoms febles.

Estructures oracionals: oracions impersonals amb el verb *haver-hi*.

Usos bàsics de *ser* i *estar*.

Usos semiatributius de *quedar-se, posar-se i tornar-se*.

Ús agramatical de l'infinitiu amb valor imperatiu (*No fumar*).

Formes més corrents dels verbs irregulars, especialment les no personals, en verbs com els següents: *conèixer, dir, escriure, fer, poder, prendre, saber, tenir, venir, viure, voler*.

Perífrasis incoatives. Perífrasis d'obligació, de probabilitat, de realització recent, d'aproximació.

Els adverbis

Adverbis i locucions adverbials d'afirmació, negació i dubte (*també, i tant, no cal dir-ho, tampoc, de cap manera, potser, qui sap...*).

Les preposicions

Preposicions: ús de *amb/en, a/en* (casos clars de diferenciació).

Preposicions que precedeixen parts del dia, mesos de l'any, estacions i festes.

Preposicions *sense, per* i *per a* davant de sintagma nominal.

Caiguda de la preposició davant de *que* àton.

Les conjuncions

Conjuncions adversatives (*en canvi, per contra, no obstant això...*), distributives (*així com, no solament...*), causals (*a causa de, per culpa de, com que...*).

Ús de *què* a l'inici d'oracions interrogatives i exclamatives.

Components lèxics i semàntics

Lèxic quotidià dels àmbits educatiu i professional.

Lèxic bàsic de documents formals com cartes, correus electrònics, sol·licituds, etc.

Llengües i gentilicis més usuals.

Lèxic per a la descripció espacial, física i de personalitat.

Derivació des del punt de vista morfològic: afixos més usuals (prefixos i sufixos). Derivació des del punt de vista semàntic: significació dels prefixos i dels sufixos més corrents (diminutius, augmentatius, noms d'oficis, etc.).

Sufixos de derivació que designen plantes i arbres, conjunts, dimensions i mides, qualitats, estats, acció o efecte d'una acció, tendències, doctrines i ideologies.

Ús del guionet en compostos i derivats: derivats per prefixació (*arxiconegut, expresident, precrisià, pseudofruit, sotssecretari, vicerector, ultraconservador...*), derivats amb el prefix *no-* o absència del guionet (*no-violència, no violent...*), compostos de dos elements amb significat ple (*bocamoll, agredolç, centpeus, gira-sol, cara-xuclat, penja-robres...*), compostos repetitius i expressius (*xano-xano, xup-xup, corre-cuita...*), compostos en què figura el nom d'un punt cardinal (*nord-est, sud-africà...*).

Sinònims i antònims (vocabulari habitual).

Relacions lexicosemàntiques: la comparació.

Manlleus (currículum, mòbil, sandvitx, handbol...).

Mots més usuals del vocabulari bàsic que habitualment reben interferències d'altres llengües.

Tabú i eufemisme.

Frases fetes i refranys.

Onomatopeies.

B2
MECRL

cieaCOVA

Comissió Interuniversitària
d'Estandardització d'Accreditacions
de Coneixements de València